

ge fødekæde samles på ganske, ganske få hænder i denne her verden.

Rupert Murdoch er selvfølgelig et godt eksempel herpå. Vi er nede på, at fire pladeselskaber står for næsten 90 pct. af al cd-produktion. Det er jo en enorm magt at lægge i så få hænder, og jeg mener ikke, at der har været en tilstrækkelig årvågenhed i det hele taget i den kulturpolitiske debat, ej heller i 1990'erne, på, hvad det var for enorme kræfter, der figurerer på den globale scene.

Og det andet, som jeg også gerne vil gentage, er, at kulturområdet har ... undskyld. Jeg beklager.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ja, jeg bliver nødt til at være lidt skrap.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Ja, hvis nu den førte kulturpolitik var rigtig, så var det jo en periode, hvor de økonomiske bevilninger blev øget, det ved vi alle sammen, og derfor er spørgsmålet: Mener Socialdemokratiet og fru Mette Frederiksen, at værdien af en kulturpolitik alene skal måles på de økonomiske bevilninger, siden den nu var rigtig på det tidspunkt? Er det dér, man måler værdien af kulturpolitik fra Socialdemokratiets side?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nej, og jeg tror ikke, man kan finde nogen som helst politikere på kulturområdet, der vil påstå, at økonomi alene er afgørende, men økonomien er da helt central for, hvilke manøvrer muligheder vi har for at føre kunst- og kulturpolitik. Og det var jo rigtigt set i 1990'erne, at den kulturelle infrastruktur skulle udbygges, at det skulle være sådan, at ligegyldigt hvor man befandt sig i landet, så skulle der være tilstrækkelig gode tilbud. Det var da rigtigt set.

Kl. 10.05

Men det betyder jo ikke, at indsatsen op gennem 1990'erne har været fuldkommen eller fuldstændig, og det har jeg tilladt mig at påpege. Det skal man i øvrigt påpege. Det er jo derfor, det giver mening at have en kulturpolitisk diskussion. Hvor har vi gjort det rigtige, hvad mangler der, og hvad bør det så have af konsekvenser for den måde, vi fører kulturpolitik på nu?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg glædede mig over, at kulturministeren og også Venstres ordfører i deres taler så frem til en kulturpolitisk diskussion, hvor vi sådan løftede hovedet og var visionære. Jeg synes også, at de to i deres taler lagde op hertil.

Ikke mindst på den baggrund skuffede det mig meget at høre den socialdemokratiske ordførers tale. Jeg synes, den var uhyre negativ og tilbageskuende og savnede enhver form for udsyn og bud på, hvad det er, Socialdemokratiet vil med kulturpolitikken i Danmark.

Jeg synes, den socialdemokratiske ordfører skulle benytte lejligheden her i dag til at fortælle lidt mere konkret og nuanceret, hvad det egentlig er, man har at byde på og f.eks. også fortælle, når man nu hæfter sin negative kritik op på det tilbageskuende, om ønsket om et pluralistisk samfund, demokrati og ytringsfrihed er afhængig af størrelsen af en portostøtte. Bare sådan så ...

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Hvis jeg skal nævne nogle helt konkrete eksempler på, hvor vi synes, der skal sættes ind lige nu i dansk kultur, så skal det være med en styrkelse af dansk musik. Vi har peget på, at dansk musik befinder sig i en fantastisk god situation. Noget af det, der er behov for, er, at vi får understøttet det producerende led.

Det vil altså sige, at vi, nøjagtig som vi har gjort det på filmområdet med succesen fra 1990'erne, går ind og understøtter, at man kan få udgivet sine plader, og at man i øvrigt kan få bistand til at blive så god, at man kan få udgivet sine plader. Det vil være en styrkelse af dansk musik.

Vi har konkret foreslået, at der skal oprettes kulturskoler, på tilsvarende vis som vi allerede har musikskoler rundt omkring i landet, altså steder, hvor børn kan få lov til at udvikle deres talent inden for drama, inden for keramik, inden for skuespil, inden for billedkunst osv. Vi vil gerne have konkurrence på public service, så der er noget at vælge mellem, således at alsidigheden er reel. Derfor vil vi ikke være med til at privatisere TV 2, men gerne være med til at udvikle det.

Så vil vi gerne fastholde medfinansiering på det kommunale område, så vi sikrer, at der både er et lokalt, regionalt og statsligt ejerskab for kulturpolitik.